

**Проф. д-р БАГРЕЛИЯ
БОРИСОВА**

(12.02.1955 – 17.12.2013)

Тя си отиде от нас много внезапно и остави празнина, която трудно запълваме. Защото беше една всеотдайна ангажирана личност, на която можеше да се разчита за много неща.

Абсолвентка на Лайпцигския университет, проф. Борисова беше германист със забележително широк профил. Тя постъпи като асистент по немски език и литература в катедрата по Немска филология на Великотърновския университет през 1980 година и се специализира в областта на Немския романтизъм, като през 1988 г. защити в университета „Мартин Лутер“ (Хале – Германия) с magna cum laude дисертацията си на тема „За динамичното отношение между твореца и социалната среда в приказките на Ернст Теодор Хофман“. В Немска библиотека на Великотърновския университет все още се ползват първите ѝ публикации: хрестоматията „Пътища на немската литература: Романтизъм“ (в съавторство с Паунка Христова, В. Търново: Университетско издателство, 1985), както и десетки статии със съпоставителен характер, проследяващи връзката между литературата и живописата, между произведенията на европейския романтизъм и първите стъпки на българската литература в модерността. Сред тях се откроява монографията „За фантастичното в късния немски романтизъм“ (София: изд. Загер, 1993) – една от малкото книги на български език през последния век, посветени на германската литература.

Както всеки сериозен учен, проф. Борисова не се задоволява с изучаването на една тясна област, а търси контекстуалните взаимоотношения в системата литература в европейски мащаб. Христоматиите „Пътища на немската литература“ за периодите 1700–1830 и 1830–1885 (в съавторство с Пенка Ангелова, В. Търново: Университетско издателство, 1991 и 1995 г.) показват не само отличното познаване на цялата класическа немскоезична литература, но и амбицията за непосредственото ѝ вграждане в преподавателската дейност. Един от малкото дидактично насочени сборници със статии върху класическата немска литература на български език е „История на немската литература (1700–1830)“ (Велико Търново: Университетско издателство, 1998). Паралелно с тази тясна специализация проф. Борисова разширява хоризонта на своята преподавателска дейност и в областта на стилистиката на немската книжовност.

Когато един университетски преподавател получи достатъчно добри условия за професионална реализация, какъвто е случаят с Багрелия Борисова във Филологическия факултет на Великотърновския университет, той прави служебните си ангажименти свое хоби и своя съдба. В момента, в който българското законодателство предостави на университетите (само три по онова време) автономия, колегата Борисова доби възможността да реализира втората специалност от следването си в Лайпциг – нидерландистиката. С голяма амбиция и административна компетентност тя установи контакти с посолствата на Холандия и Белгия в София, с Нидерландския езиков съюз, с университетите в Лейден, Брюксел и Кортрейк. Резултатът от тези нейни усилия е създаването на Нидерландския библиотечно-информационен център във ВТУ „Св. св. Кирил и Методий“ като предпоставка за изграждането на специалността Нидерландистика. Вече две десетилетия тук се обучават студенти по Приложна лингвистика (нидерландски като втори чужд език) с преводаческа квалификация. Уникалният за България център е средище на много извънаудиторни културни и образователни инициативи. С годините проф. Борисова обучи и своите наследници, които ще продължат традициите, чийто основоположник е тя.

Освен с голямата си организационна активност тази колега остави трайни следи в българо-холандските отношения и с изследо-

вателската си дейност. Наред с десетки статии и рецензии, поместени на български, холандски, английски и немски езици в различни специализирани списания, тя е публикувала и пътеписи – напр. „5;380 8 Холандия, каквито ги видях“ (В. Търново: ПИК, 1995), антологии – напр. „Съвременни фламандски поети“ (В. Търново: ПИК, 1998) и множество преводи на български език на произведения от Хемерехтс, А.Ф.Т. ван дер Хейден, Анна Енквист, Хуго Клаус, Йорис, Естер Наоми Перкуин и др.

Проф. д-р Багрелия Борисова се изяви на многобройни научни форуми – тя изнесе десетки академични лекции и научни доклади, участва в културнополитически срещи в Германия, Австрия, Полша, Белгия, Холандия, Южна Африка, Италия, Испания, Португалия, Финландия и Кипър. За заслугите ѝ за интеркултурния обмен проф. Борисова бе отличена с белгийския кралски орден и званието „Офицер на Ордена на Леополд II“. Неоценими ще останат и административните ѝ инициативи като декан на Филологическия факултет (2003–2007) и заместник-ректор по европейска интеграция на Велико-търновския университет (от 2008 г.) – отговорни длъжности, които тя изпълняваше с висок професионализъм и целенасочена деловитост.

ПОКЛОН ПРЕД ПАМЕТА ѝ!

Николина Бурнева